Πνοή

Αύγουστος, 2018. Τεύχος 1|17

Μαρτυρίες

ΤΗ Ι΄ (10η) ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Λαυρεντίου.

Δίπλα στον πρωτομάρτυρα και πρωτοδιάκονο Στέφανο των Ιεροσολύμων, ένδοξο θύμα των χρόνων των διωγμών, είναι ο πρωτοδιάκονος της Ρώμης Λαυρέντιος.

Είναι ιδιαίτερα χαρακτηριστική η πράξη του αγίου Λαυρεντίου.

Όταν συνελήφθη, τον διέταξαν να παραδώσει τους θησαυρούς της Εκκλησίας.

Μάζεψε όλες τις χήρες και τα ορφανά. Τους φτωχούς.Τους αναπήρους και τους αρρώστους. Τους φόρτωσε σε αμάξια. Και τους παρουσίασε στον αυτοκράτορα:

«Αυτοί, βασιλιά, είναι οι θησαυροί της Εκκλησίας», είπε.

Είναι ένα μεγάλο δίδαγμα. Ούτε για τις λαμπρές οικοδομές ούτε για τα πολύτιμα ιερά σκεύη μπορεί να καυχάται κανείς. Έχουν βέβαια λόγο κι αυτά. Μα ποτέ δεν αξίζουν πιότερο από τους φτωχούς και τους αρρώστους. Αυτούς που μπορεί να περιθάλπει η Εκκλησία.

Τίποτα δεν αξίζει όσο ένας άνθρωπος.

Σ' ΑΝΑΜΟΝΗ;

Σύγχρονος διανοητής γράφει χαρακτηριστικά:

"Μπορεί να χάσαμε όλη τη μεταφυσική γλώσσα μας (αφού πρώτα την πνίξαμε στη φλυαρία). Μπορεί να καταντήσαμε πλέον άγλωσσοι. Δεν είμαστε όμως ακόμα αδιερώτητοι και αθαύμαστοι. Άρα ακόμη υπάρχουμε ως άνθρωποι" (Χρ. Μαλεβίτσης).

Στη θέση του τούτη αν προσέξουμε, θα δούμε, πως δεν κλείεται απαισιοδοξία. Αντίθετα. Παρουσιάζεται μια απτή πραγματικότητα. Την ίδια όμως στιγμή περικλείεται ένα ερωτηματικό. Μα και ένα θαυμαστικό.

Το ερωτηματικό θα μας βοηθήσει να βρούμε την προέλευσή μας. Τη στοχοθεσία μας. Πού πάμε τελοσπάντων.

Το θαυμαστικό θα μας μάθει να βλέπουμε, όσα ο Θεός έκαμε για μας. Γιατί μας αγαπά. Και θέλει να μας σώσει.

Τελικά, πρέπει ν' απαντήσουμε στο ερώτημα:

Ζούμε μέσα σ' ένα χάος κάποιες υπάρξεις αόριστες. Ακατάληπτες. Ανήμπορες.

Βλέπουμε άραγε την τάξη που υπάρχει γύρω; Στο σύμπαν; Τη γη; Τη ζωή μας;

Ή μήπως αντιμετωπίζουμε όλα τούτα όπως έρχονται; Χωρίς περίσκεψη; Μα και χωρίς... σκέψη;

Αληθινά, τα δυο αυτά σημεία (το ερωτηματικό και το θαυμαστικό) είναι τρόπαια πνεύματος ατόφιου. Κοσμοϊστορικής σημασίας σημεία.

Λέμε συχνά πως "οἱ καιροὶ οὐ μενετοί". Κι είναι αλήθεια. Γι' αυτό και δεν επιτρέπεται οι άνθρωποι του τώρα να οδεύουμε άσκεποι στην έρημο. Αντιθέτως, με διεγερμένο πνεύμα, πρέπει να οδεύουμε προς τον στόχο μας. Που δεν μπορεί να είναι άλλος από τον ουρανό.

Καιρός να σταματήσουμε να παρασυρόμαστε από το άρμα της επιστημονικής εποχής μας. Θαμπωθήκαμε αρκετά ως τώρα.

Έφτασε η στιγμή που πρέπει να πετάξουμε μακριά τα προσωπεία. Και να προσγειωθούμε στην τόσο απλή πραγματικότητα.

Εδώ χρειαζόμαστε οπωσδήποτε τις μεσιτείες όλων. Και τις προσευχές. Μεσοπέλαγα, μόνοι, δεν θα τα καταφέρουμε. Θα μας βοηθήσει ο αρχηγός μας, ο Χριστός. Το ξέρουμε. Χρειάζεται όμως και η δική μας συνεργασία.

Εκείνος περιμένει.

Θα τον αφήσουμε σ' αναμονή;

+ο π. Γ.

Αγαπώ εκείνους που αγαπούν τη ζωή. Και που η λύπη τους είναι η δύναμή τους. Που κοιτάζουν με μάτια άδολα και αθώα.

Που γνωρίζουν ότι δεν τα ξέρουν όλα, γιατί δεν μαθαίνονται όλα.

Ιριδισμοί

Στην Κατασκήνωση.

- Δεν μπορώ να κοιμηθώ το μεσημέρι.
- Να μείνεις να ξεκουραστείς λοιπόν. Αλλιώς, δουλειά.

Προτίμησε το δεύτερο.

Την επομένη, ποιός κοιμήθηκε πρώτος;

γ.

Απαρχές

Στην προσευχή χρειάζεται επιμονή. "καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν" λέει το Ευαγγέλιο για τους δύο Μαθητές, που συνάντησαν τον Χριστό στον δρόμο προς Εμμαούς.

Έμεινε ο Χριστός μαζί τους, γιατί είχαν μια συγγένεια μαζύ Του και το δικαιούνταν. Είχαν ταπείνωση, απλότητα, καλωσύνη, θάρρος με την καλή έννοια, όλες τις προϋποθέσεις, γι' αυτό και ο Χριστός έμεινε μαζί τους.

Πρέπει να προσευχόμαστε με πίστη για κάθε ζήτημα και να κάνουμε υπομονή, και ο Θεός θα μιλήσει. Γιατί, όταν ο άνθρωπος προσεύχεται με πίστη, υποχρεώνει τον Θεό κατά κάποιο τρόπο για την πίστη του αυτή να εκπληρώσει το αίτημά του. Γι' αυτό, όταν ζητούμε κάτι από τον Θεό, να μη "διακρινώμεθα" και θα εισακουσθούμε. Ο Θεός ξέρει να μας δώσει αυτό που ζητούμε, ώστε να μη βλαφτούμε πνευματικά.

Μερικές φορές ζητούμε κάτι από το Θεό, αλλά δεν κάνουμε υπομονή και ανησυχούμε. Αν δεν είχαμε δυνατό Θεό, τότε να ανησυχούσαμε. Αλλά αφού έχουμε Θεό Παντοδύναμο και έχει πάρα πολλή αγάπη, τόση που μας τρέφει με το Αίμα Του, δεν δικαιολογούμαστε να ανησυχούμε.

Μερικές φορές δεν αφήνουμε ένα δύσκολο θέμα μας στα χέρια του Θεού, αλλά ενεργούμε ανθρώπινα.

Όταν ζητούμε κάτι από το Θεό και κλονίζεται η πίστη μας και θέλουμε να ενεργήσουμε ανθρωπίνως στα δυσκολοκατόρθωτα, χωρίς να περιμένουμε την απάντηση στο αίτημά μας από το Θεό, είναι σαν να κάνουμε αίτηση στον βασιλέα Θεό και την παίρνουμε πίσω, την ώρα που Εκείνος απλώνει το χέρι Του, για να ενεργήσει.

Άγιος Παΐσιος

Ο Χριστός δεν έφυγε ποτέ

Υπερασπίζομαι ένα μάθημα ειδιαίτερα προβληματικό για την υλιστική εποχή και παρεξηγημένο. Λέω παρεξηγημένο, γιατί πολλές φορές, από φταίξιμο των θεολόγων, κατάντησε μια ώρα καζούρας και ιλαρότητας. Σήμερα έχει σαφώς αναβαθμιστεί από πολλούς αξιόλογους καθηγητές, κυρίως νέους.

Είναι άνθρωποι με όρθια σκέψη και αγάπη γι' αυτό που κάνουν. Καταλαβαίνουν αυτό που οι παλαιότεροι θεολόγοι - πνιγμένοι στη λίγδα και τη συντήρηση - δεν το είχαν υποψιαστεί. Το ότι το πιο μεγάλο προσόν του χριστιανισμού είναι η προσαρμοστικότητά του.

Η αγαπητή μου φίλη Τίνυ Μαυροπούλου με ρώτησε κάποτε τι θα γινόταν, αν ο Χριστός ερχόταν σήμερα στον κόσμο. Της απάντησα, με βαθειά πίστη, πως ο Χριστός είναι εδώ. Ναι, εδώ. Δεν έφυγε ποτέ. Εμείς δεν τον βλέπουμε. Είναι στο κλάμα του μωρού, στο παράπονο του αρρώστου, στο βόγγο του σφαγμένου, στον άστεγο και στο φυλακισμένο. Είναι στην απόγνωση του ναρκομανούς, στην έσχατη κραυγή του περιθωριακού, στην αγωνία του σκλαβωμένου.

Ο Πασκάλ λέει ότι ο Χριστός θα αγωνιά πάνω στο σταυρό ως τη συντέλεια της ιστορίας, γι' αυτό δεν πρέπει να κοιμηθούμε όλο αυτό το διάστημα. Είναι, λοιπόν, πλάι μας, υποφέρει μέσα στον άνθρωπο· αυτό που λέει ο Καρούζος: «Κι ο Χριστός, ένα τίποτα, μονάχα φτυσμένος, μονάχα η μέσα φλόγα που λιώνει την αφή» κι ο Καζαντζάκης λέει κάπου: «Ο σταυρωμένος Χριστός είναι ο σταυρωμένος άρτιος άνθρωπος». (Ματθαίος Μουντές)

Φύλλα ημερολογίου

Τετάρτη, 11.07.2018

Πέτυχα σήμερα στο ραδιόφωνο τον «Προσκυνητή», ένα παλιό αγαπημένο τραγούδι. Και αμέσως έφερα στο μυαλό μου τα λόγια του δημιουργού, όταν, πρόσφατα, σε μια εκπαιδευτική διάλεξη, εξηγούσε ποιες ήταν οι σκέψεις του, καθώς έγραφε το τραγούδι.

«Ο Προσκυνητής είναι γραμμένος σε τρεις νότες, λα, σι, ντο και τέσσερις στο ρεφρέν. Τρεις νότες που παραπέμπουν στον Τριαδικό Θεό. Και η τέταρτη νότα συμβολίζει εμένα, εσένα, αυτόν που εμφανίζεται στην πορεία προσευχόμενος.»

Πόσο μου είχε αρέσει η κρυμμένη αυτή ερμηνεία! Μα πιο πολύ, θυμάμαι, μου είχε κάνει εντύπωση το γεγονός, ότι είχε θέσει ο ίδιος ο δημιουργός από την αρχή αυτόν τον περιορισμό. Να φτιάξει μια μελωδία μόνο με τρεις κι έπειτα τέσσερις νότες.

Γιατί δεν αφέθηκε «ελεύθερος» να γράψει αυθόρμητα οτιδήποτε;

Γιατί διάλεξε να «κλειστεί» στα στενά όρια μιας μελωδίας τόσο απλής; Γιατί έμεινε πιστός στην αρχική αυτή δέσμευση;

Η ιδέα, το βαθύτερο μήνυμα, η ουσία του τραγουδιού υπερέβαινε κάθε αυθόρμητο, στιγμιαίο αυτοσχεδιασμό που θα αποπροσανατόλιζε τον καλλιτέχνη.

Το ίδιο δεν συμβαίνει και στη ζωή; Ένας στόχος, ένα όνειρο, ένας προορισμός προϋποθέτει δέσμευση. Περιορισμούς συνεργούς στη «δημιουργία».

Περιορισμούς από εμάς για εμάς κι ακόμη παραπέρα…

Κ. Χ.

Δονήσεις

Αναλφαβητισμός είναι ένα πρόβλημα συνδεδεμένο με το παρελθόν και την υπανάπτυξη, μα δυστυχώς με γερές βάσεις στο παρόν και μια ζωντανή πρόκληση για το μέλλον.

Η Ευρώπη του 20ου αι. και μαζί της η Ελλάδα αντιμετωπίζει πρόβλημα λειτουργικού αναλφαβητισμού. Ένα υψηλό ποσοστό στη χώρα μας που φτάνει το 23% έχει προβλήματα γραφής και ανάγνωσης, άρα κατανόησης των όρων λειτουργίας του Κράτους και της Κοινωνίας, πρόβλημα εργασίας, συμμετοχής, πρότασης, δημιουργικής παρέμβασης.

Ο αναλφαβητισμός δεν είναι κοινωνικό στίγμα - όπως πολλές φορές αντιμετωπίζεται - είναι μια πραγματικότητα που παράγει και αναπαράγει ανισότητες στα πλαίσια της κοινωνίας μας. Η σοβαρότητα του προβλήματος απαιτεί ιδιαίτερα μελετημένη, σχεδιασμένη και συνεχή αντιμετώπιση.

Η θέληση για μάθηση - μόρφωση και πρόοδο είναι ένα από τα χαρακτηριστικά του λαού μας. Ο αγώνας για τον αναλφαβητισμό υπηρετεί αυτή την ανάγκη του λαού με το αισιόδοξο μήνυμα “Ποτέ δεν είναι αργά”. (Α.Π., “Καθημερινή”)

"Πιστεύω ότι ουδέν χαριέστερο, βαθύτερο, συμπαθέστερο και τελειότερο υπάρχει από τον Χριστό.

Με ζηλότυπη αγάπη λέγω στον εαυτό μου: Όμοιος με Αυτόν όχι μόνο δεν υπάρχει, αλλά δεν μπορεί να υπάρξει.

Πολύ περισσότερο δηλώνω το εξής:

Εάν μπορούσε κάποιος να μου αποδείξει, ότι ο Χριστός βρίσκεται έξω από την αλήθεια..., εγώ θα προτιμούσα να μείνω με το Χριστό και όχι με την αλήθεια." (Φ. Ντοστογιέφσκι)

Αν όχι εσύ, τότε ποιός;
Αν όχι τώρα, τότε πότε;
(Σκοτ Πεκ)

Γνώρισα... ανώτερο αξιωματικό, ο οποίος κάθε χρόνο αναλαμβάνει εξ ολοκλήρου ιδίαις δαπάναις την Ιερά Πανήγυρη του Ναού της κωμοπόλεώς του.

Στολισμός του Ναού, αρτοκλασία, σημαιοστολισμός, μυρτιές, μέριμνα για χορωδία, λιτάνευση της εικόνας, κέρασμα, διανομή ενθυμίων κ.α.

Ανιχνεύοντας

ΕΝΒΙΛΑ. Πανεπιστήμιο μόνο για κοπέλλες. Στο Μίνσκ.

Διορίζονται δασκάλες, όσες τέλειωναν.

Είχαν συνεννοηθεί οι δικοί μας με τη Ναταλία, για να μιλήσω.

Οι φήμες έδιναν κι έπαιρναν.

Οι καθηγήτριες σε διάφορες ηλικίες.

Τις συνάντησα στο τσάϊ.

Έδειχναν αντιδραστικές. Αποζητούσαν αναγνώριση.

Κάποιες ανήκαν σε διαλυμένες οικογένειες. Άλλες ήταν φανατικές "φεμινίστριες". Κάποιες δεν είχαν δημιουργήσει οικογένεια.

Μου έδωσαν την εντύπωση, πως με έβλεπαν "αφ' υψηλού".

Σκέφτηκα να φύγω. Μα ήταν λύση;

Δεν γίνεται.

Τόλμησα λοιπόν.

Τυπική η συμπεριφορά τους.

Η Ναταλία με οδήγησε σε μια αίθουσα διδασκαλίας.

Οι φοιτήτριες εκεί ήταν πολλές.

Σε ποιά γλώσσα θα συνεννοηθούμε;

Με πλησίασε μια κοπέλλα. Η Λουντμίλλα. Θα μεταφράζει.

Μου ζήτησε να τη λέω: Μίλα.

Το θέμα μου "Αγνότητα - Γάμος - Διαζύγιο".

Δεν πίστευα τα μάτια μου.

Μα ήταν δυνατό;

Πυρακτωμένη η ατμόσφαιρα. Σ' έκρηξη οι φοιτήτριες. Το ενδιαφέρον τους στο πιο ψηλό σημείο.

Ήθελαν να μάθουν. Ν' ακούσουν τη φωνή της Εκκλησίας. Τί θα είχε να τους πει άραγε;

Ο σεβασμός τους υποδειγματικός κατά πάντα. Χωρίς όποιο εριστικό ύφος.

Η έκπληξή μου, μα κι η χαρά μου δεν περιγράφονται.

Αντιλαμβανόσουν την ευθύνη σου προσμετρώντας τη δίψα τους. Ν'ακούσουν. Να γνωρίσουν. Να ενημερωθούν.

Πέρασαν αρκετές ώρες. Χωρίς κούραση.

Ενθουσιασμένες με ευχαρίστησαν και με χαιρέτησαν.

Α, ναι. "Να ξαναέλθετε". Η παράκλησή τους.

Δόξα τω Θεώ. (από το "ημερολόγιο ενός πνευματικού")

«Μὴ κρίνετε» (Ματθ. ζ' 1)

Η εντολή του Χριστού είναι ξεκάθαρη.

Κρίνετε;

Θα κριθείτε...

Από ποιόν όμως;

Όσοι κρίνουν αυστηρά τους άλλους, αναπόφευκτα και θα κριθούν από αυτούς.

Θα κριθούμε όμως κι από το Θεό, γιατί από τη στιγμή που κρίνουμε και καταδικάζουμε τους άλλους, θα κατακρίνει και θα καταδικάσει κι εμάς Εκείνος.

Η κατάκριση φανερώνει αμέλεια και αδιαφορία για τα δικά μας ελαττώματα. Υποκρισία. Υπερηφάνεια. Φθόνο και ζήλεια.

Γιατί κατακρίνουμε τους άλλους;

Διότι θέλουμε να μειώσουμε την αξία τους. Να φανεί πως εμείς είμαστε ανώτεροι. Δεν δεχόμαστε να στέκει ο συνάνθρωπός μας πιο ψηλά από εμάς στη συνείδηση των άλλων.

Είναι και κάτι πιο σοβαρό.

Ο άνθρωπος που κατακρίνει, ουσιαστικά σφετερίζεται μια ξένη εξουσία. Εμείς δεν έχουμε δικαίωμα να κατακρίνουμε. Να καταδικάζουμε τους ανθρώπους, οι οποίοι ασφαλώς δεν ανήκουν σε εμάς. Αλλά στο Θεό.

Μοναδικός κριτής όλων Εκείνος λοιπόν.

Κανείς άλλος

+ο π. Γ.

Ψηφίδες

Το μυστήριο της σιωπής

Πρέπει κανείς να έχη βιώσει το μυστήριον της σιγής δια να έχει ευαίσθητον ακοήν εις την σιγήν του άλλου.

Η Θεοτόκος είναι η προσωποποίησις της σιγής. Τί είναι ο βίος της Θεομήτορος; Μια απέραντη και βαθειά σιωπή. Μεγάλο το μυστήριο της Παναγίας και της εσωτέρας οργανικής της σχέσεως με την σιγήν των πιστών.

Και ο Θεός είναι σιωπή. Κάνει εμφανή την παρουσία Του και την αισθανόμεθα και την ακούομεν μέσα εις την σιωπήν. Τον Ιησούν όταν το ρώτησαν " Τί εστιν Αλήθεια"; σιώπησε.

Η σιωπή ακολουθεί τον Θεόν και συνοδεύει την δημιουργίαν. Η σιωπή χύνει την γοητείαν της εις τον έναστρον ουρανόν, εις την νύκτα, επάνω εις τα άνθη.

Σιωπή εμπρός εις την μεγάλην χαράν και σιωπήν εμπρός εις τον βαθύν πόνον.

Η σιωπή φρουρεί την θύραν του αγίου, την αγρυπνία του σοφού, την απόφασιν του αληθινού μάρτυρος.

Πίσω και κάτω από την σιωπήν ετοιμάζονται και τελεσιουργούνται αι μεγάλαι ώραι της ανθρωπότητος.

Η σιωπή είναι συμπάρεδρος κάθε μεγάλης αξίας της ζωής. (Μητροπολίτης Χαλκηδόνος Μελίτων)

Ο λαός μου ήταν μεγάλος. Μα έχει φταίξει
πολλές φορές. Κι αυτό είναι χρέος δικό μου
να τον βοηθήσω για ν' αντέξει
στην τιμωρία του νόμου.
Κι αν τίποτ' άλλο δεν προσφέρει
στον κόσμο ο λαός μου, φτάνει τούτο:
Την ώρα που άλλοι μ' άπληστο κι ανίερο χέρι
σωρεύουν στα κελλάρια τους ανάξιο πλούτο,
σεμνός, με σιωπηλό κι αντρίκιο θάρρος
του εξιλασμού να πάρει επάνω του το βάρος.

Παναγ. Κανελλόπουλος

Το να γνωρίσεις τη δική σου σκοτεινή πλευρά είναι ο καλύτερος τρόπος, για να αντιμετωπίσεις τη σκοτεινή πλευρά των άλλων.

C. G. Jung

ΘΡΟΪΣΜΑΤΑ

Κόρη μου,

Η διακονία του πλησίον έχει σωτήρια δύναμη απείρως μεγαλύτερη από οποιαδήποτε θεολογική θεωρία. (Αρχμ. Σωφρόνιος)

...πατρικά

Πρόγραμμα Ακολουθιών

Ημερομηνία & Ημέρα	Ακολουθία	Μικρός Ναός	Μεγάλος Ναός
1 **ΤΕΤΑΡΤΗ**	Εσπερινός (**Αγίας Φωτεινής-Φωτούς-της Κυπρίας**), Μικρός Παρακλητικός Κανόνας	———	**6:30 μ.μ.**
2 **ΠΕΜΠΤΗ**	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Μεγάλος Παρακλητικός Κανόνας	——— ———	**6:30 π.μ.** **7:00 μ.μ.**
3 **ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ**	Εσπερινός (**Των εν Εφέσω Επτά Παίδων**), Μικρός Παρακλητικός Κανόνας	———	**6:30 μ.μ.**
4 **ΣΑΒΒΑΤΟ**	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (**Προεόρτια της Μεταμορφώσεως του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού**)	——— **6:30 μ.μ.**	**6:30 π.μ.** **6:30 μ.μ.**
5 **ΚΥΡΙΑΚΗ**	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (**Η Μεταμόρφωση του Σωτήρος**)	**6:30 π.μ.** **6:30 μ.μ.**	**7:00 π.μ.** ———
6 **ΔΕΥΤΕΡΑ**	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Μικρός Παρακλητικός Κανόνας	**6:30 π.μ.** ———	——— **7:00 μ.μ.**
7 **ΤΡΙΤΗ**	Μεγάλος Παρακλητικός Κανόνας	———	**7:00 μ.μ.**
8 **ΤΕΤΑΡΤΗ**	Μικρός Παρακλητικός Κανόνας	———	**7:00 μ.μ.**
9 **ΠΕΜΠΤΗ**	Εσπερινός (**Λαυρεντίου μάρτυρος του αρχιδιακόνου**), Μεγάλος Παρακλητικός Κανόνας	———	**6:30 μ.μ.**
10 **ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ**	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (**Εύπλου διακόνου, Ανάμνησις του θαύματος του Αγίου Σπυρίδωνος**), Μικρός Παρακλητικός Κανόνας	——— ———	**6:30 π.μ.** **6:30 μ.μ.**

Ημερομηνία & Ημέρα	Ακολουθία	Μικρός Ναός	Μεγάλος Ναός
11 **ΣΑΒΒΑΤΟ**	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (**Φωτίου και Ανικήτου Μαρτύρων**)	——— **6:30 μ.μ.**	**6:30 π.μ.** **6:30 μ.μ.**
12 **ΚΥΡΙΑΚΗ**	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Μεγάλος Παρακλητικός Κανόνας	**6:30 π.μ.** **7:00 μ.μ.**	**7:00 π.μ.** ———
13 **ΔΕΥΤΕΡΑ**	Όρθρος - Παράκληση στη Θεοτόκο Μικρός Παρακλητικός Κανόνας	**7:00 π.μ.** ———	——— **7:00 μ.μ.**
14 **ΤΡΙΤΗ**	Εσπερινός (**Κοίμηση της Υπεραγίας Θεοτόκου**)	**6:30 μ.μ.**	**6:30 μ.μ.**
15 **ΤΕΤΑΡΤΗ**	Όρθρος - Θεία Λειτουργία	**6:30 π.μ.**	**7:00 π.μ.**
18 **ΣΑΒΒΑΤΟ**	Εσπερινός (**Ανδρέου του Στρατηλάτου**)	**6:30 μ.μ.**	**6:30 μ.μ.**
19 **ΚΥΡΙΑΚΗ**	Όρθρος – Θεία Λειτουργία	**6:30 π.μ.**	**7:00 π.μ.**
20 **ΔΕΥΤΕΡΑ**	Όρθρος - Παράκληση στη Θεοτόκο	**7:00 π.μ.**	———
25 **ΣΑΒΒΑΤΟ**	Εσπερινός (**Αδριανού και Ναταλίας Μαρτύρων**)	**6:30 μ.μ.**	**6:30 μ.μ.**
26 **ΚΥΡΙΑΚΗ**	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (**Φανουρίου νεοφανούς μάρτυρος, Χρυσοστόμου Σμύρνης**)	**6:30 π.μ.** **6:30 μ.μ.**	**7:00 π.μ.** ———
27 **ΔΕΥΤΕΡΑ**	Όρθρος – Θεία Λειτουργία	**6:30 π.μ.**	———
28 **ΤΡΙΤΗ**	Εσπερινός (**Αποτομή της Τιμίας Κεφαλής του Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου**)	———	**6:30 μ.μ.**
29 **ΤΕΤΑΡΤΗ**	Όρθρος - Θεία Λειτουργία	———	**6:30 π.μ.**
31 **ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ**	Εσπερινός (**Αρχή Ινδίκτου, Αγίων 40 γυναικών μαρτύρων, Συμεών του Στυλίτου**)	———	**6:30 μ.μ.**

Αντισταθμίσματα

Μια ψηλόλιγνη μελαχρινή, 37 ετών, μητέρα δύο ανηλίκων που έχουν μεγαλώσει ανάμεσα στην Μπουρκίνα Φάσο, στο Περού, στην Αιθιοπία και στην Ελλάδα, που θέλει να την κρίνουν από το έργο της και όχι από το επίθετό της, είναι διευθύντρια της οργάνωσης Γιατροί Χωρίς Σύνορα. Με λαμπρές σπουδές στη Διοίκηση Επιχειρήσεων και στη Δημόσια Υγεία, με σύντομη καριέρα σε τράπεζα, τα εγκατέλειψε όλα για να κάνει κάτι που ονειρευόταν από μικρή: Να προσφέρει ανακούφιση στον ανθρώπινο πόνο, να συνεισφέρει, όπως λέει, στην αναστήλωση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, παίρνοντας βέβαια και το ανάλογο ρίσκο. Άλλες κι άλλοι στην ηλικία της με τη σιγουριά της άνεσης θα παρέμεναν στην τράπεζα και θα επιχειρούσαν να είχαν μια λαμπρή καριέρα, αλλά: "Στην τράπεζα ασφυκτιούσα, νόμιζα ότι κάθε ημέρα θα λιποθυμούσα, γιατί εμένα το να δουλεύω κάπου χωρίς να υπάρχει παράλληλα και κοινωνική προσφορά δεν μου λέει απολύτως τίποτα". Έτσι αποφάσισε να ενταχθεί στους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα.

Στο Αφγανιστάν και στο Πακιστάν οι άνθρωποι, λέει, της έμαθαν πολλά. Το ίδιο και οι πόλεμοι: "Ζαφνικά βρέθηκα σε ένα περιβάλλον όπου πετούσαν πάνω από το κεφάλι μου αεροπλάνα και ελικόπτερα, τα οποία βομβάρδιζαν συνεχώς και άνθρωποι σημάδευαν με Καλάσνικοφ. Κοιτούσα τους παλαιότερους συναδέλφους μου της Οργάνωσης στα μάτια, για να διαπιστώσω αν φοβούνταν ή όχι. Και όμως δεν φαίνονταν να φοβούνται. Αυτό μου έδωσε θάρρος. Και ας βρισκόμασταν όλοι πρόσωπο με πρόσωπο με Αφγανούς της φυλής Παστούν. Όταν σε κοιτάζουν, νιώθεις μέσα σου ότι σε μισούν. Θέλεις να τους βοηθήσεις, θέλεις να τους περιθάλψεις και αυτοί, το ένιωθες, σε μισούσαν. Επειδή, πιθανόν, δεν φορούσα μπούργκα ή επειδή νόμιζαν ότι εκπροσωπούσα δυτικές αξίες" λέει.

Βρέθηκε ωστόσο δίπλα σε τραυματίες, σε παιδιά με ακρωτηριασμένα μέλη και κάθε ημέρα περνούσαν και από μια διαφορετική δοκιμασία. "Τέσταραν κάθε φορά τις δυνάμεις μου και την ψυχή μου, αλλά με βοήθησε το γεγονός ότι είμαι Ελληνίδα. Στο Αφγανιστάν τρέφουν μεγάλο σεβασμό για τον Μεγαλέξανδρο. Αυτό βοήθησε...". Αφοσιωμένη στην ιδεολογία της Οργάνωσης, που είναι η ουδετερότητα, αλλά και στο καθήκον της, δηλαδή στην περίθαλψη των τραυματιών σε ένα αφιλόξενο μέρος όπου κανείς άλλος δεν τολμούσε να πάει, η Μαριέττα κέρδισε την εμπιστοσύνη των αφγανών συναδέλφων της. ("Το Βήμα")

Καθ' οδον

Πέρα από τη χώρα της λύπης

[π. Χριστόδουλος Μπίθας, εκδ. Γρηγόρη]]

...Μέρες ευλογημένες της ζωής του, μετά την καταιγίδα η ηρεμία, μετά το σκοτάδι το φως. Ζει ένα θαύμα, η ζωή που ξαναπόκτησε φως, γυρεύει τα χαμένα της, αποζητά την χαρά στα ασήμαντα και ταπεινά, στην κάθε στιγμή. Αναλογίστηκε όλους αυτούς τους ανθρώπους που πάλεψαν στην ζωή τους για να συναντήσουν τον Χριστό. Δάκρυα κύλησαν στα μάγουλά του. Τώρα πια τους ένοιωθε κοντά του, ομοίους του, αδελφούς, ταυτιζόταν μαζί τους...

Οκτώ ιστορίες μετανοίας βασισμένες σε βιώματα.

Κεντρικά πρόσωπα απλοί άνθρωποι της καθημερινής ζωής με τους οποίους ο καθένας από εμάς μπορεί να ταυτιστεί: Ο επαναστάτης νέος που ονειρεύεται έναν δίκαιο κόσμο. Ο αυταρχικός γονιός που εγκλωβισμένος σε στερεότυπα κοινωνικά αισθάνεται ότι αυτός ξέρει καλύτερα. Ο διωγμένος πρόσφυγας που παλεύει να επιβιώσει. Ο μπερδεμένος σύζυγος που παγιδεύτηκε σε έναν αδιέξοδο γάμο. Ο παντογνώστης δάσκαλος που νομίζει ότι είναι αλάνθαστος. Ο ηθικολόγος που με αυστηρό τρόπο καταδικάζει. Ο «φτωχός» πλούσιος που πήρε τη ζωή του λάθος.

Μα όλοι αυτοί, κάποια ευλογημένη στιγμή, παίρνουν τη μεγάλη απόφαση.

Να πορευτούν πέρα από τη χώρα της λύπης.

Να ζήσουν τη χαρά και την ευχαριστία.

Να αγαπήσουν και να αγαπηθούν.

Γιατί τώρα πια είναι κοντά στο Θεό...

Κ. Χ.

Σπαράγματα

[*Δυνατά*]

Δεν έχω δικαίωμα να μένω καρφωμένος στο έδαφος. Ούτε να τα παρατάω με την πρώτη δυσκολία. Ή να "κλαίω τη μοίρα μου", γιατί ο στόχος βρίσκεται ακόμη μακρυά.

Σε μια συλλογική προσπάθεια, η βιασύνη δεν έχει θέση.

Παράλληλα, θέση με την επιμονή πρέπει να έχει και η υπομονή.

Αν δεν κυττάξω ψηλά, δεν πρόκειται ΠΟΤΕ να ζήσω τη χαρά μιας κατάκτησης.

Γράφει ένας ομαδάρχης:

"Η εμπειρία της πρωϊνής ανάβασης της πρώτης ομάδας στην κατασκήνωση, μου δίνει κάθε χρόνο και ένα μάθημα.

Θέλοντας να δοκιμάσω τη διάθεση και τις δυνάμεις των μαθητών, μετά το πρώτο ανέβασμα και το αγκομαχητό, επίμονα ερωτώ:

"Να προχωρήσουμε; Αν θέλετε, μένουμε πιο χαμηλά φέτος".

Η απάντηση έρχεται ομόφωνη.

"Μέχρι το τέλος. Ως την κορφή".

Κι ο στόχος επιτυγχάνεται. Αφού όλοι ξέρουμε, πως ξεκινήσαμε για την κορφή".

Ένα άλλο σημαντικό στοιχείο είναι το γεγονός, πως είμαστε αρκετοί με κοινούς στόχους. Να το εκμεταλλευτούμε.

Ας σταθούμε ο ένας δίπλα στον άλλο. Ας γνωριστούμε καλύτερα. Ας προσφέρουμε τον καλύτερο εαυτό μας.

Δύσκολος ο δρόμος; Ναι. Αλλά να μην ξεχνούμε, πως τα "αδύνατα παρ' ανθρώποις..."

Δ.Δ.

Το ονοιαστικό έργο του πνευματικού πατέρα

Ο ιερέας, σαν κοινός πατέρας των πιστών, ασχολείται με όλα και με όλους. Τίποτε δεν ξεφεύγει από την ευθύνη του πατέρα, του ιερέα.

Είναι ο γιατρός για τους αρρώστους, ο σύμβουλος για κείνους που έχουν σκοτούρες, ο δικαστής για κείνους που δεν μπορούν να βρουν την αλήθεια, ο παρηγορητής των λυπημένων, ο προστάτης των αδυνάτων. Είναι τα πάντα.

Για ότι αφορά την ανθρώπινη ζωή, οι άνθρωποι πρέπει να πηγαίνουν στον πατέρα τους, τον ιερέα. (Βιργίλιος Γεωργίου)

* * *

"Όποιος μετανοεί ειλικρινά και με ολόκληρη τη ζωή του κλαίει πικρά για την αναξιότητά του, αυτός είναι στ' αλήθεια άξιος να συμμετέχει κάθε μέρα στα θεία μυστήρια, από την αρχή ακόμη της μετανοίας του και της μεταστροφής του". (Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος)

Ρυάκια

Αγαπητέ μου Τάκη,

Τι σημαίνει λοιπόν φ ώ ς στην πράξη;

Διερωτώμαστε συχνά. Εξετάζουμε καθόλου τον εαυτό μας; Βρίσκουμε τα λάθη μας; Τις ελλείψεις μας; Τη φτώχεια μας;

Είναι σοβαρό το έργο τούτο. Κι αν δουλέψουμε σωστά, θα δούμε, πως είμαστε ένοχοι. Παραμελούμε τα καθήκοντά μας. Δεν κάνουμε ό, τι πρέπει. Είμαστε αδιάφοροι.

Αλήθεια, τι παρουσιάζουμε; Περισσότερη κατάνυξη και λιγώτερα έργα. Περισσότερη γνώση και λιγώτερη εφαρμογή.

Μοιάζουμε με πλοία, που έχουν το πιο πολύ φορτίο στη μια τους πλευρά. Και δεν μπορούν να πλεύσουν ίσια, αλλά κινδυνεύουν ν' ανατραπούν.

Ενώ είμαστε πλούσιοι σε θεωρία και αίσθημα, είμαστε φτωχοί σε πράξεις. Και σε ενέργεια.

Τι να κάνουμε λοιπόν; Να πλουτίσουμε το βάρος των έργων. Να προσπαθήσουμε να μη λεγόμαστε, μα να είμαστε χριστιανοί.

Πώς να περάσουμε από τα λόγια και τα αισθήματα και τους λογισμούς στα έργα.

Ποια είναι τούτα άραγε;

Μα οι καρποί της πίστης και της αγάπης προς Εκείνον. Η εφαρμογή του Ευαγγελίου Του στη ζωή μας.

Μονάχα έτσι θα είμαστε πραγματικά φως του κόσμου.

Τα έργα είναι εκείνα, που μιλούν στις ψυχές. Τις κάνουν να στραφούν στη σωτηρία.

Θα είναι λοιπόν οι χριστιανοί φως του κόσμου, αν ανεβούν στο ύψωμα του αγίου βίου. Αν τοποθετήσουν το χριστιανισμό τους στον λυχνοστάτη της έμπρακτης μίμησης του Χριστού.

Δεν θέλει Εκείνος οι άνθρωποι να μείνουν αποστηθιστές της διδασκαλίας Του. Απλώς μνήμονες των λόγων Του. Να δεχθούν το τάλαντο, για να το θάψουν. Να μην το εμπορευθούν στην αγορά των αρετών. Των θλίψεων. Των δοκιμασιών. Των άθλων.

Ζητά να μεταφράσουν το Ευαγγέλιο σε πράξεις θεάρεστες.

Να κάνουν την αλήθεια ζωή. Και τη ζωή τους φορείο της αλήθειας Του.

Τότε θα είναι γνήσιοι μαθητές Του. Θα τους ταιριάζει ο πανάκριβος τίτλος του Χριστιανού. Θα είναι φως του κόσμου, που θα φωτίζει. Και θα διαλύει τα σκοτάδια του κόσμου.

Με την αγάπη μου,

a. G.

Αναπαλμοί

Το φαινόμενο είναι συχνό.

Από τις απροσεξίες μας, αλλά και το πνεύμα της εποχής ταπεινωνόμαστε οι Επίσκοποι. Οι κάθε βαθμού κληρικοί. Οι αγωνιζόμενοι χριστιανοί.

Το πρόβλημα είναι καυτό. Δίκαια λοιπόν μας περιφρονούν. Μας υβρίζουν.

Τελικά, ζημιώνεται η Εκκλησία.

Τί γίνεται τάχα, όταν κάτι καλό λαμβάνει χώραν;

Το παρασιωπούν.

Το παραβλέπουν.

Το αποφεύγουν.

Δεν το δημοσιοποιούν.

Υπάρχει μεγαλύτερος έλεγχος από την εφαρμογή, στην πράξη, του χριστιανισμού;

Αλέξης

Χαραμάδα ελπίδας

Η Άντρη. Η αθόρυβη. Πρώτη στη δουλειά.

Προλαβαίνει τις άλλες. Προηγείται σ' όλα. Πρόθυμη κατά πάντα.

Με τάξη στη ζωή της. Με αρχές. Με πρόγραμμα.

Ξέρει τί θέλει.

Αγαπά αθόρυβα. Εκφράζεται χωρίς λόγια.

Γιατί άλλωστε να μιλήσει;

Εκτιμά τον άνθρωπο. Του Θεού το δημιούργημα.

Υποδειγματική η συμπεριφορά της.

Όταν της το είπα, διαμαρτυρήθηκε.

Θυμήθηκα: "Δούλοι αχρείοι εσμέν".

* * *

Συχνά πολλοί δείχνουν την αγάπη τους για τα ζώα. Εκδηλώσεις. Ευκαιρίες και τα λοιπά. Για τα παιδιά της Αφρικής, της Ασίας ποιός φορντίζει άραγε;

* * *

Στην Καλκούτα πέντε χιλιάδες παιδιά το χρόνο καταστρέφονται. Εξευτελίζονται (πορνεία, ναρκωτικά) Εκτίθενται σ' ένα εκατομμύριο κινδύνους.

Ποιός θα φροντίσει λοιπόν;

Δεν είναι πολυτέλεια να τ' αφήνουμε όλα στην πρόνοια του Θεού;

* * *

- Ποιός ο μισθός σας;
- Ερώτηση σ' Επίσκοπο της Απω Ανατολής.
- Δεν υπάρχει.
- Ούτε η Εκκλησία της Ελλάδας, η Κυβέρνηση δεν βοηθά;
- Όχι.
- Τελικά, μάθαμε. Συντηρείται από τους... γέροντες γονείς του.

Τί να πει κανείς!...

17β

Διέξοδοι

Το κριτήριο

Αυτό που δείχνει η παραβολή των προβάτων και των ερίφων είναι πως το κριτήριο στην τελική Κρίση κατά την δευτέρα Παρουσία του Χριστού δεν θα είναι ούτε οι εσωτερικές σκέψεις και τα αισθήματά μου, ούτε τα οράματα και οι εκστάσεις μου. Ούτε θα ερωτηθώ για τους ασκητικούς μου αγώνες, τη νηστεία και τις μετάνοιές μου. Θα ερωτηθώ όμως αν έθρεψα τους πεινασμένους, αν επισκέφτηκα τους φυλακισμένους και τους αρρώστους, αν φιλοξένησα τον άγνωστο. Αυτά είναι όσα θα ερωτηθώ. Μ' άλλα λόγια, πώς σχετίζομαι με τους συνανθρώπους μου. Μοιράστηκα όσα έχω; Ήμουν απλώς ένα άτομο, στραμμένο στον εαυτό του; Ή ήμουν ένα αυθεντικό πρόσωπο που έζησα σε κοινωνία με τους άλλους; Δεν είναι απλή σύμπτωση πως η ελληνική λέξη πρόσωπο σημαίνει επίσης "όψη". Είμαι ένα ζωντανό πρόσωπο και όχι κάποιο άτομο, μόνον όταν αντικρύζω τους άλλους, ατενίζω τα μάτια τους και τους επιτρέπω επίσης να ατενίσουν και τα δικά μου. Το Άγιο Πνεύμα που κατοικεί στην καρδιά μας είναι ένα Πνεύμα κοινωνίας: Με το να καθιστά τον καθένα διαφορετικό από τον άλλο, ταυτόχρονα μας κάνει όλους ένα. (Επίσκοπος Κάλλιστος Ware)

Το μυστικό άνθος

Δεν είναι που δεν έχεις τι να πεις
μᾶλλον
κάποιο μυστικό άνθος
άρχισε να ωριμάζει
στη σιωπή σου.

Νίκος Γρηγοριάδης

Η νύχτα

Και είναι που υπάρχει
τούτη η νύχτα
κι είναι που ρουφάει το φως
κι είναι που στεγνώνει τα πάθη
κι είναι που καταλαγιάζει το τρέξιμο.
Κι αν δεν ήτανε και τούτη η νύχτα
που νάτανε ν' αντέξει ο ήλιος
να κυνηγάει τις σκιές
που νάτανε ν' αντέξει το φεγγάρι
να κυνηγάει τ' αστέρια
που νάτανε να κρατούσε η σκέψη
να ψηλαφάει τα συναισθήματα
που νάτανε να τολμούσε η καρδιά
να κουβαλάει τα πάντα.

Κώστας Γιωργαλλίδης

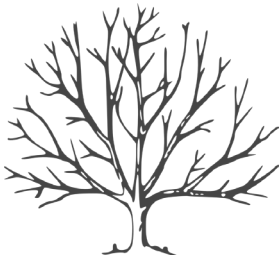

Αναστάτωση

Αν σιωπήσω
τί χαλασμός
μέσα μου!

Διαφορά

Συναγωνίζεσαι τα τζιτζίκια του Ιούλη
μ' ένα τρανζίστορ στο χέρι·
τραγουδάτε φωνάζοντας
εσύ - βοήθεια
εκείνα - χαίρετε.

Πάνος Λιαλιάτσης

Εκ βαθέων

Χαρά δική του μοναχή
οι χαρές των άλλων.

Ο πόνος των άλλων
πόνος προστιθέμενης αξίας
στους δικούς του πόνους.

Το άνθροισμα της χαρμολύπης του
μια χούφτα διαμάντια.

Και το πηλίκον της προσευχής του:
"Ο Θεός, ο Θεός μου, πρόσχες μοι,
ίνα τι εγκατέλειπές με;"

Μητροπολίτης πρ. Ν Ζηλανδίας Ιωσήφ

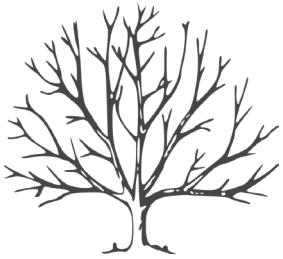

Για μια ανάσα ζωής

«Το να γελάς συχνά και πολύ. Το να κερδίζεις τον σεβασμό καλλιεργημένων ανθρώπων και τη συμπάθεια των παιδιών. Το να εισπράττεις την εκτίμηση έντιμων κριτικών. Να υπομένεις την προδοσία ψεύτικων φίλων. Το να εκτιμάς την ομορφιά. Το να ανακαλύπτεις την καλύτερη πλευρά των ανθρώπων. Το να φύγεις αφήνοντας πίσω σου έναν λίγο καλύτερο κόσμο, είτε με ένα υγιές παιδί. Ένα κομμάτι κήπου. Ή την αποκατάσταση μιας κοινωνικής κατάστασης. Το να γνωρίζεις ότι έστω μία ανθρώπινη ζωή έχει αναπνεύσει καλύτερα, επειδή έζησες εσύ. Αυτό σημαίνει, τελικά, ότι έχεις πετύχει».

Αυτά τα λόγια του Αμερικανού διηγηματογράφου, φιλόσοφου και ποιητή Emerson, καθοδηγούν τη ζωή ενός πετυχημένου σύγχρονου επιχειρηματία. Γραμμένα σε ένα χαρτί. Κολλημένο με μαγνήτη επάνω στο ψυγείο του. Ο ιδιοκτήτης της Amazon τα διαβάζει κάθε πρωί, πριν φύγει για τη δουλειά.

Όταν μάλιστα η επιτυχία δεν είναι αυτοσκοπός, ακόμη καλύτερα.

Το χαμόγελο είναι όπλο ακαταμάχητο. Δύναμη ζωής. Με τούτο συντροφιά στα χείλη, ανακαλύπτεις τη θετική πλευρά των πραγμάτων. Προκαλείς την ομορφιά της φύσης να σου χαμογελάσει.

Κι άμα μονάχα με την καλή πλευρά των ανθρώπων ασχολείσαι, δεν θα σου μένει χρόνος για την κακή. Ούτε για κατάκριση. Ούτε για εξευτελισμό.

Έναν καλύτερο κόσμο να βάλουμε στόχο ν' αφήσουμε φεύγοντας. Έναν κόσμο που της αγάπης ομορφιές και μύρα θα σκορπίζει.

Ο κόπος μας, κόπος αγάπης πρέπει νάναι. Κι όχι μουρμούρας. Αυτή σκοτώνει την προσπάθεια.

Τα «πρέπει» μπαίνουν στο περιθώριο. Είναι μονάχα ο «τύπος». Αν όμως κοπιάζεις, γιατί το θέλεις, από την πυρωμένη καρδιά πηγάζει. Και γίνεται φλόγα. Και φωτιά. Καίει. Μαζί και φωτίζει. Μέχρι τέλους.

Αν ο καθένας μας στηρίζει το είναι του στις αξίες της ζωής, που είναι κοινές σε όλους τους ανθρώπους. Αν η αγάπη, ο σεβασμός, η διάκριση και η υπομονή γίνουν τρόπος ζωής. Τότε αυτές οι αξίες δείχνουν... πώς να ζούμε αρμονικά με τον εαυτό μας. Και με το κοινωνικό σύνολο.

Μένει το παράδειγμα. Το άναμμα του δικού μας κεριού. Η ζωντανή μαρτυρία, πως ζούμε κι αναπνέουμε για έναν καλύτερο κόσμο. Για μια ανάσα ζωής. Και πολλές στιγμές ευτυχίας για τους γύρω μας.

ΔΔ

Αναταράξεις

Θα κάνεις αυτό που σου λέω.
Και χτύπησε το χέρι του στο γραφείο.
Ποιος είπε ότι υπάρχει καλύτερος (;) τρόπος να διαλυθεί μια φιλία ετών;

Ούτις

Εξομολογήσεις

Γίνονται μετά από συνεννόηση με τον π. Γεώργιο (22435772), τον π. Μιχαήλ (99883799) και τον π. Κυριάκο (99441025).

Υπενθυμίσεις:

1. Καθημερινά οι πατέρες βρίσκονται στο γραφείο του μεγάλου Ναού (4:30 - 6:30 μ.μ.) για εξυπηρέτηση του κοινού. Τηλέφωνο:22432401 (π. Μιχαήλ 99883799, π. Κυριάκος 99441025 και π. Λαυρέντιος 96457111).
2. Ο Ναός παραμένει ανοιχτός (7:00-11:00 π.μ. και 4:30 - 6:30 μ.μ.) καθημερινά. Για περισσότερες πληροφορίες αποταθήτε στα τηλέφωνα της Εκκλησιαστικής Επιτροπής. (22459760, 22459763) (7:30 π.μ. - 5:30 μ.μ. καθημερινά).
3. Από την Τετάρτη 1 μέχρι και τη Δευτέρα 13 Αυγούστου θα τελείται Παράκληση στην Υπεραγία Θεοτόκο.
4. Από την 1η μέχρι και την 14ην Αυγούστου, τηρείται νηστεία.
5. Κατά τις μέρες της γιορτής της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και της Κοιμήσεως της Θεοτόκου γίνεται κατάλυση σε ψάρι.
6. Κατά την ημέρα της εορτής της Αποτομής της Κεφαλής του Προδρόμου (29 Αυγούστου) τηρείται αυστηρή νηστεία.
7. Κατά τις γιορτές της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και της Κοιμήσεως της Θεοτόκου δεν γίνονται μνημόσυνα.

"ΠΥΡΣΟΣ" Περιοδική Έκδοση Πνευματικής Μαρτυρίας • Εκδίδεται από την "Ομάδα των 12" • Περίοδος Δ' • Αρ. τ.117 • Αύγουστος, 2018 • Υπεύθυνος: Πρωτ. Γεώργιος Αντωνίου • Επιμέλεια έκδοσης: Κυριακή Χριστοδούλου • Οι συνεργάτες έχουν την ευθύνη των απόψεών τους. • Διανέμεται δωρεάν • Συνδρομή προαιρετική. • Τηλέφωνο: +357 22459760 • Φαξ: +357 22437746 • Διεύθυνση: Τ.Θ. 29115, (1621), Λευκωσία • Email: inpanayiasev@cytanet.com.cy • Website: www.panagiapalouriotissa.com • Εκτύπωση: Τυπογραφεία "Γαλαξίας" λτδ, Τηλ.: 22433520, Λευκωσία

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Ιερός Ναός
Παναγίας Παλουριώτισσας

ISBN 1012-2613